

Geschillenkamer

Beslissing 88/2021 van 30 juni 2021

Dossiernummer : DOS-2021-01040

Betreft : Klacht wegens onvoldoende beveiliging van de persoonsgegevens op de Belgische e-ID kaart

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, alleenzetelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna “de klager”;

De verweerder: Onbekend

I. Feiten en procedure

1. Op 20 februari 2021 diende de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna, de Autoriteit) tegen “de Belgische Overheid”.
2. Uit de omschrijving van de klacht blijkt dat de handtas van de dochter van de klager op 20 februari 2021 gestolen werd. Omdat de daders zodoende in het bezit kwamen van de elektronische identiteitskaart van het slachtoffer en haar adresgegevens aan de hand van een kaartlezer zouden kunnen inlezen, meent de klager aldus dat de Belgische Overheid verantwoordelijk is voor een inbreuk op de privacy van de klager en zijn dochter.
3. De klager vermeldt eveneens dat hij op de dag van de feiten geen klacht heeft kunnen indienen bij de politie teneinde een proces verbaal te laten opmaken, maar dat de klager de nodige stappen heeft ondernomen om de gestolen identiteitskaart te blokkeren.
4. Op 27 februari 2021 bevestigt de klager dat hij de elektronische identiteitskaarten van verwanten zonder enige pincode in te voeren kon inlezen met behulp van het programma eID Viewer, waarbij informatie “die niet zichtbaar is op de identiteitskaart”, met inbegrip van de adresgegevens van de betrokkenen, door iedereen kunnen geraadpleegd worden. De klager voegt het bewijs van deze handelingen aan de stukken.
5. Op 4 maart 2021 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
6. Op 30 maart 2021 beslist de Geschillenkamer op grond van art. 63, 2° en 94, 1° WOG een onderzoek te vragen aan de Inspectiedienst, met betrekking tot o.m. de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke.
7. Op 2 april 2021 wordt overeenkomstig art. 96, §1 WOG het verzoek van de Geschillenkamer tot het verrichten van een onderzoek overgemaakt aan de Inspectiedienst, samen met de klacht en de inventaris van de stukken.
8. Op 20 april 2021 wordt het onderzoek door de Inspectiedienst afgerond, wordt het verslag bij het dossier gevoegd en wordt het dossier door de inspecteur-generaal overgemaakt aan de Voorzitter van de Geschillenkamer (art. 91, §1 en §2 WOG).

Het verslag bevat vaststellingen met betrekking tot het voorwerp van de klacht en besluit dat:

- i. het belang van de klager onvoldoende concreet is opdat hij kan worden aangemerkt als de betrokkene in de zin van de AVG, die als dusdanig niet werd geïdentificeerd;
- ii. het onduidelijk is hoe oud de dochter (betrokkene) is, en of de klager dus al dan niet gerechtigd is om een klacht in te dienen in naam van de dochter;

- iii. de verwerkingsverantwoordelijke (“de Belgische Overheid”) niet duidelijk is afgebakend in de klacht;
- iv. de litigieuze verwerking niet duidelijk is. Uit de beweerde diefstal van een handtas – waar een e-ID in zit – blijkt nergens dat hieruit ook een oneigenlijk gebruik van een e-ID en een litigieuze verwerking volgde (verschil tussen risico en feit van litigieuze verwerking);
- v. een klacht wegens diefstal bij politie/gerecht dan ook eerder aanbevolen lijkt alsook het blokkeren van de identiteitskaart waarvoor specifieke stappen online te vinden zijn;
- vi. de concrete klacht een voorbeeld is van een melding rond de algemene problematiek van de beveiliging van de elektronische identiteitskaart welke beter als een “signaal” door de Autoriteit zou opgepikt worden dan een behandeling via de formele klachtenprocedure, die gekoppeld is aan strikte procedurevereisten.

Op deze basis stelt de inspectiedienst vast dat het zou ingaan tegen de beginselen voortvloeiend uit overweging 141 en artikel 57.1.f AVG alsook artikel 64 §2 WOG om verder onderzoek te verrichten aangaande de klacht.

II. Motivering

9. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, §1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren¹ van de klacht overeenkomstig artikel 95, §1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
10. De Geschillenkamer dient in het geval van een sepot trapsgewijs te onderzoeken en motiveren:
  - of er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling, waarna een technisch sepot volgt;
  - of een succesvolle veroordeling technisch haalbaar zou zijn maar op gronden, aan het algemeen belang ontleend, een (verdere) vervolging onwenselijk is, waarna een beleidssepot volgt².

In het geval op meer dan één grond wordt geseponneerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld³.

---

¹ In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de Autoriteit: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

² Arrest Hof van Beroep Brussel (Marktenhof), 2 september 2020, nr. 2020/5460, par. 18.

³ *Ibidem*.

11. De klager beklagt zich erover dat het bezit van een elektronische identiteitskaart de mogelijkheid biedt om naast de met het blote oog zichtbare informatie eveneens elektronisch leesbare gegevens van persoonlijke aard over de houder van de kaart te raadplegen. Verder stelt de klager dat het risico op identiteitsdiefstal op geen enkele wijze wordt voorkomen, behoudens de vereiste om een elektronische kaartlezer alsmede de gepaste software aan te wenden teneinde te identiteitskaart uit te lezen.
12. De afgifte van een identiteitskaart of een vreemdelingenkaart gaat gepaard met de verwerking van persoonsgegevens zoals voorgeschreven door artikel 6 van de wet van 19 juli 1991, dat onder meer vastlegt welke gegevens op de identiteitskaart met het blote oog zichtbaar dan wel elektronisch leesbaar worden vermeld. Deze bepaling maakte reeds het voorwerp uit van adviezen van de Gegevensbeschermingsautoriteit⁴.
13. Met betrekking tot de identificatie van de verwerkingsverantwoordelijke onderstreept het Kenniscentrum van de Autoriteit in het advies nr. 100/2019 dat de afgifte van identiteitskaarten een massale gegevensverwerking vereist die gepaard gaat met een hele reeks van verwerkingsprocessen evenals de betrokkenheid van een grote waaier actoren (FOD Binnenlandse Zaken, gemeenten, producent, ICT-firma's, ...). Meer bepaald stelt het Kenniscentrum dat de regelgeving niet eenduidig identificeert op wie de verantwoordelijkheid rust voor de naleving van zowel de bepalingen van de AVG als de specifieke wettelijke bepalingen ter zake.
14. Op grond van bovenstaande elementen gaat de Geschillenkamer in het voorliggend dossier over tot een technisch sepot. Er liggen namelijk twee motieven aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en daarom beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde.
15. De Geschillenkamer verwijst vooreerst naar artikel 60, §2 WOG⁵ waarin o.m. wordt vereist dat de klacht een uiteenzetting van de feiten bevat, alsook de nodige identificatie van de verwerking waarop zij betrekking heeft, opdat de klacht ontvankelijk zou kunnen worden verklaard. De Geschillenkamer stelt echter vast dat er onvoldoende feitelijke elementen in het dossier aanwezig zijn die toelaten om de verwerking waarop de klacht betrekking heeft te identificeren.
16. Uit het voorgaande volgt dat de Geschillenkamer enkel kan vaststellen dat de klacht een onvoldoende feitelijke uiteenzetting bevat waardoor het onmogelijk is de verwerking te

---

⁴ Advies nr. 19/2018 van 28 februari 2018 van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ; advies nr. 106/2018 van 17 oktober 2018 van de Autoriteit ; advies nr. 100/2019 van 3 april 2019 van de Autoriteit.

⁵ Art. 60. De eerstelijnsdienst onderzoekt of de klacht of het verzoek ontvankelijk is.

Een klacht is ontvankelijk wanneer:

- zij opgesteld is in één van de landstalen;
- een uiteenzetting van de feiten bevat, alsook de nodige indicaties voor de identificatie van de verwerking waarop zij betrekking heeft;
- zij behoort tot de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

Een verzoek is ontvankelijk wanneer:

- zij opgesteld is in één van de landstalen;
- zij behoort tot de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

De eerstelijnsdienst kan de klager of de verzoeker uitnodigen om zijn klacht of verzoek toe te lichten.

identificeren en zelfs de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke(n) niet kan worden bepaald op basis van de elementen die voorliggen, zonder dat een onderzoek van de Inspectiedienst hierin verandering zou kunnen brengen. Bijgevolg is de behandeling van het dossier fundamenteel aangetast door een procedureel gebrek.

17. De Geschillenkamer stelt dan ook vast dat zij werd gevat door de klacht zoals deze ontvankelijk werd verklaard door de Eerstelijnsdienst edoch de behandeling van deze klacht niet plaatsvond overeenkomstig de procedurele vereisten zoals vastgelegd in artikel 60, §2 WOG.
18. De Geschillenkamer wijst er ten tweede op dat de WOG niet uitsluit dat een andere persoon dan de betrokkene of de persoon die door de betrokkene gemachtigd is, zoals bedoeld in artikel 220 van de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens*, een klacht kan indienen bij de Autoriteit.
19. Meer bepaald oordeelt de Geschillenkamer dat artikel 58 WOG elke persoon de mogelijkheid biedt om een klacht in te dienen, op voorwaarde dat de klager blijkt geeft dat hij er voldoende belang bij heeft. Dienaangaande dient de Geschillenkamer vast te stellen dat de klager *in casu* louter gewag maakt van een publiek belang bestaande uit de bescherming van de privacyrechten van elke houder van een Belgische identiteitskaart, wat niet als afdoende kan worden beschouwd. Het louter nastreven van een publiek belang volstaat immers niet om te doen blijken van een voldoende belang, dit bij gebrek aan enig concreet element dat de klager in verband brengt met de gegevensverwerking door de vermeende verweerder⁶.
20. Doordat de klager nalaat het bestaan van een voldoende belang in zijn hoofd aannemelijk te maken teneinde zijn klacht te laten behandelen door de Gegevensbeschermingsautoriteit, gaat de Geschillenkamer over tot het vaststellen van de non-conformiteit met de procedureregels door de verklaring van ontvankelijkheid van de klacht en de daaropvolgende behandeling van de klacht⁷.
21. Tevens merkt de Geschillenkamer dat de Inspectiedienst de onduidelijkheid onderstreept inzake de hoedanigheid van de klager ten opzichte van de betrokkene, en of de klager al dan niet gerechtigd is om een klacht in te dienen in naam van de dochter.
22. Op basis van het klachtenformulier stelt de Geschillenkamer enerzijds vast dat de heer X de klacht in eigen naam indient, hoewel de klacht betrekking heeft op de potentiële verwerking van de elektronische identiteitskaart van diens dochter. Anderzijds blijkt uit één van de voorgelegde stukken in het dossier dat de betrokken dochter reeds meerderjarig was toen de klacht werd ingediend. De Geschillenkamer is derhalve van mening dat de betrokkene de klacht in eigen naam

---

⁶ Cf. Nota inzake de positie van de klager in de procedure bij de Geschillenkamer, beschikbaar op de website van de Autoriteit: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/nota-inzake-de-positie-van-de-klager-in-de-procedure-bij-de-geschillenkamer.pdf>.

⁷ In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar hoofdstuk A.5 van haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de Autoriteit: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>.

had moeten indienen, zonder evenwel te verklaren dat zulke klacht *de facto* als gegrond en ontvankelijk verklaard zou worden, gelet op de exclusieve bevoegdheid van de Eerstelijnsdienst hieromtrent.

23. Gelet op het feit dat de klager niet aantoont dat de verweerder persoonsgegevens verwerkt die op hem betrekking hebben, noch aantoont dat hij over een belang beschikt dat voldoende concreet is om klacht te kunnen indienen, stelt de Geschillenkamer daarenboven vast dat de klager ook niet over de hoedanigheid beschikte om klacht te kunnen indienen en dat de volledige procedure bijgevolg is aangetast door de afwezigheid niet louter van belang, maar ook van hoedanigheid in hoofde van de klager.

III. Publicatie van de beslissing

24. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- Op grond van artikel 95, §1, 3° WOG, deze klacht te seponeren, omdat het voor haar onmogelijk is om de klacht rechtsgeldig te behandelen.

Tegen deze beslissing kan op grond van art. 108, §1 WOG, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(get.) Hielke Hijmans

Voorzitter van de Geschillenkamer